

РЕШЕНИЕ

№ 854

гр. В., 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 13 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно наказателно дело № 20223110203437 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. М. Г. срещу Наказателно постановление № ЗЖ 13/29.07.2022г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните - гр. В. (ОДБХ - гр. В.), с което на основание чл. 469 от ЗВД на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200.00 (двеста) лева.

Във въззивната жалба са наведени оплаквания за нарушение на материалния закон поради несъставомерност на деянието, както и за допуснати съществени процесуални нарушения.

В проведеното открито съдебно заседание въззивната страна, редовно призована, се явява лично и се представлява от процесуален представител.

В проведеното открито съдебно заседание въззиваемата страна Областна дирекция по безопасност на храните - гр. В., чрез процесуалния си представител – юрисконсулт, който изразява становище за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление и моли за неговото потвърждаване, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази възраженията и доводите, изложени от страните, намира за установено следното:

От фактическа страна се установява следното:

Д-р В. М. Г. с уникален регистрационен номер (УРН) ТрУ 9337 /2014, била **назначена** по длъжностна характеристика като управител на ветеринарно

лечебно заведение /ВЛЗ/ с рег. № 03-92-037, ОПБК-К. с адрес: община В., с. К., ул. "Ц.С." № 71. При извършена проверка в обекта на 18.05.2022г. били констатирани следните нарушения на ветеринарносанитарните изисквания:

1. Голямо количество ветеринарномедицински продукти /ВМП/ с изтекъл срок на годност, които са описани и бракувани през изминалите няколко години, като не са били предадени съгласно ЗУО на уторизираната фирма по договор;

2. Наркотичните ВМП с изтекъл срок на годност, не са предадени съгласно чл.97 от ЗКНВП на доставчика ТЕ/;

3. В шкафа за ВМП са установени наркотични ВПМ с изтекъл срок на годност;

4. В амбулаторния дневник не се отразявало ежедневно провеждането на назначеното лечение.

На основание чл.131, ал.2, т.1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност били дадени следните указания на въззивницата като управител на ВЛЗ с рег. № 03-92-037, ОПБК-К.:

1. ВМП с изтекъл срок на годност, да се предадат съгласно ЗУО на оторизираната фирма по договор;

2. Наркотичните ВМП с изтекъл срок на годност, да се предадат съгласно чл.97 от ЗКНВП на доставчика/ТЕ/;

3. ВМП с изтекъл срок на годност да се отделят и съхраняват на обозначеното за целта място;

4. В амбулаторния дневник да се отразява ежедневно провеждането на назначеното лечение по дати.

Изпълнението на настоящото предписание било възложено на възз. д-р В. Г., на длъжност управител на ВЛЗ с рег.№03-92-037 при ОПБК с. К. в срок до 26.06.2022 г.

При връчване на предписанието въз.Г. отказала да го подпише, като това обстоятелство било констатирано с подпис на свидетел.

Издаденото Предписание №15 от 18.05. 2022 г. било със срок на изпълнение 26.06.2022 г. съдържащо следните задължителни за изпълнение точки: Ветеринарномедицински продукти (ВМП) с изтекъл срок на годност,

да се предадат съгласно Закон за управление на отпадъците на оторизирана фирма по договор; Наркотичните ветеринарномедицински продукти (ВМП) с изтекъл срок на годност, да се предадат съгласно чл. 97 от ЗКНВП на доставчика.

При извършена нова проверка в на ветеринарно лечебно заведение /ВЛЗ/ с рег. № 03-92-037, ОПБК-К. на 01.07.2022 г. на ветеринарномедицинска амбулатория, с удостоверение за регистрация №37/05.03.2009 г. в ОДБХ-В. в присъствието на въз. Г. било установено, че не са изпълнени две от точките в Предписание №15 от 18.05. 2022 г. със срок на изпълнение 26.06.2022 г. , а именно: Ветеринарномедицински продукти (ВМП) с изтекъл срок на годност, да се предадат съгласно Закон за управление на отпадъците на оторизирана фирма по договор; Наркотичните ветеринарномедицински продукти (ВМП) с изтекъл срок на годност, да се предадат съгласно чл. 97 от ЗКНВП на доставчика.

АНО приел, че д-р В. М. Г., в качеството си на управител на ВЛЗ с ре г. № 03-92-037, ОПБК-К. по длъжностна характеристика, не е изпълнила посочените в Предписание №15 от 18.05. 2022 г. АНО определил, че нарушението е извършено на 28. 06.2022 г.

Поради това бил съставен АУАН и връчен на въззивницата, която написала възражение, че не е съгласена с изложените обстоятелства.

В срока по 44, ал. 1 от ЗАНН е постъпило писмено възражение срещу съставения АУАН. Същото било разгледано от АНО, но не било прието.

На 29.07.2022 г. директорът на ОДБХ - гр. В. издал обжалваното наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел д-р Д., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитания свидетел, тъй като същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия и са логични, и ясни.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното Жалбата е подадена в срока за обжалване, от процесуално легитимирана страна, поради което същата се явява процесуално допустима.

Съдът в рамките на служебната проверка не констатира съществено нарушение на процесуалните правила, визирани в ЗАНН. АУАН е изготвен от длъжностно лице със съответната компетентност, съдържа необходимите реквизити, изброени в чл. 42 ЗАНН, и е надлежно предявен по реда на чл. 43 ЗАНН. НП е издадено от компетентен орган и отговаря на изискванията на чл. 57 ЗАНН. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган - от Директора на Областна дирекция по безопасност на храните - гр. В., на основание разпоредбата на чл. 472, ал. 2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, съобразно която директорите на ОБДХ осъществяват правомощия на административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 от ЗАНН. При извършената проверка настоящият съдебен състав не намери в административнонаказателното производство да са били ограничени процесуалните права на въззивницата и същата е имала възможността да упражни правото си на защита в пълен обем.

Производството е от административно - наказателен характер, при което е необходимо да се установи дали е деяние, което представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, същото извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно - предпоставките са абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно наказващия орган. Според разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

Проверяващите обективно и пълно са изяснили фактическата обстановка, като са събрали безспорни доказателства за извършеното нарушение. По АНП са събрани доказателства в подкрепа на твърдяното за извършено административно нарушение. В съдържанието на съставения акт за установяване на административно нарушение се съдържа подробно описание на самото нарушение, както и на обстоятелствата на извършването му. Посочена е и правилната правна квалификация.

Съдът напълно кредитира показанията на свид. Д., която сочи, че при проверката на място в приюта е констатирала множество медикаменти извън срок на годност, поради което е съставила предписанието.

Свидетелката сочи, че е констатирала множество такива лекарства, но е

описала само тези получени по време на работата на въззивницата. Изследвала е задължението медикаментите приети по време на нейната работа и получени и заприходени във входящия дневник лично от нея. Доколкото въззивницата е била назначена като ветеринален лекар на амбулаторията, то тя е имала задължение по закон спрямо всички медикаменти, които се намират там, друго лице няма права да се разпорежда с тях. Свидетелката сочи, че е насочила предписанието към въззивницата, тъй като по закон именно ветеринарният лекар на амбулаторията е този, който е отговорен за ВМП.

В чл. 131, ал. 1, т. 1 ЗВД е регламентирано задължение на контролните органи, когато при извършване на проверки в обектите по [чл. 129, ал. 1](#) установят нарушения, в зависимост от вида и тежестта им, да дават указания, в които определят срокове за отстраняване на нарушенията. Съгласно т. 1 на ал. 2 мерките по т. 1 се прилагат с предписание.

Съгласно чл.318 ал.1 т.2 от ЗВМД собственикът на ВМП или упълномощено от него лице го бракува и унищожава по реда на Закона за управление на отпадъците, когато продуктът е с изтекъл срок на годност. Законът е предвидил задължение за бракуване и унищожение на ветеринарно медицински продукт и поради констатирането на това нарушение на закона е издадено процесното предписание за предаване на описаните ВМП.

Правилно именно на въззивницата е издадено предписанието и тя е натоварена с изпълнението му, тъй като по длъжностна характеристика /подписана от нея/ в преките и задължения е посочено, че съхранява и води отчетност за храна, упойки, медикаменти, инструменти използвани в дейността на приюта за безстопанствени кучета. В длъжностната и характеристика е посочено, че тя изпълнява управление на ветеринарната амбулатория към приюта, по смисъла на 30 ал.2 т.2 от закона. Това и задължение е въведено и от закона. Още повече, че в настоящият случай и е било издадено предписание от надлежен орган да изпълни това си задължение, като и е било определен подходящ срок за изпълнението му.

В хода на делото не се установиха, каквито и да било данни да е започнало изпълнение на предписанието и това да е било затруднено от Община В., която се явява и работодател на въззивницата и собственик на приюта. От страна на въззивницата не са били предприети никакви действия

по изпълнение на предписанието, като дори не е била уведомена и Община В. за необходимостта от извършване на указаните действия в предписанието касаещо унищожаване на закупени с пари от общинския бюджет медикаменти.

В НП са посочени Предписания № 1 и 2, като са посочени в какво се изразяват. Освен това са връчени лично на въззивницата, макар и да е отказала да ги подпише, като това обстоятелство е удостоверено с подпис на свидетел. Тя е била запозната с установеното нарушение и със срока за неговото отстраняване. В случая, предмет на нарушение е неизпълнение на предписание, като безспорно при проверката на процесния обект на 05.07.2022 г. е установено неизпълнение на две от дадените предписания, но е наложено едно адм. наказание, състава не намира това обстоятелство за съществено процесуално нарушение с оглед, че жалбоподателя е санкциониран за едно такова.

Съдът намира за неоснователни твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, че не са посочени обстоятелствата и доказателствата, при които е било извършено нарушението. Всички необходими и достатъчни за доказване на вината на нарушителя, доказателства са били изготвени в процеса на извършване на проверката от актосъставителя и приложени от административнонаказващия орган по преписката. Съдържанието на предписанието и срока му за изпълнение, не е необходимо да се посочват нито в акта за установяване на административно нарушение, нито в наказателно постановление но в случая те са подробно изписани. Задължителното предписание е дадено на въззивницата и именно тя е следвало да го изпълни. От една страна жалбоподателят не е възразил /обжалвал/ по съответния процесуален ред съдържанието на предписанието и/или датата на неговото изпълнение. От друга страна, съдържанието на въпросното предписание е било известно по установения от закона ред, много преди да бъде съставен акта за установяване на административно нарушение. Законосъобразността на дадено предписание не може да бъде предмет на съдебен контрол в настоящото съдебно производство, тъй като самите предписания, като индивидуален административен акт, подлежат на самостоятелно обжалване по реда на АПК. Въпрос на свободен избор на жалбоподателя е дали същият ще оспори тези задължителни предписания в качеството им на индивидуални административни актове или не. Предмет на

проверката в административно-наказателното производство, каквото по своя характер представлява оспорването на наказателното постановление, е единствено тяхното изпълнение. Още повече предписанията, дадени в първата проверка и обективирани в Предписание № 15 от 18.05.2022 г. не са били оспорени по надлежния предвиден в разпоредбата на чл. 81, ал. 1 и чл. 84 от АПК ред пред Изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните, съответно по реда на чл. 145, ал. 1 от АПК – пред Административен съд – В.. Ноторно известно на всички граждани на Република България е, че е било необходимо предписанието да бъде изпълнено, тъй като то е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, не е било оспорено по надлежния ред и е породило задължения по отношение на адресата да извърши определени действия. Горното е породено от властническите функции, които законодателя е възложил на контролните органи и учудващо е колебанието на жалбоподателя дали да изпълни предписанието или не. В тази посока съда следва да посочи, че дори няма индиция за започване на изпълнение на предписанията. Не е уведомена Община В. за тях, не е поискано съдействие за изпълнение на предписанията или каквото и да е друго действие по изпълнението им. Липсват доказателства, а и възражение, че въззивницата е сторила някакво действие по изпълнение на предписанието дори и да не е успяла да го изпълни в цялост. Поради това и съдът намира, че не следва да направи положителна преценка за маловажност на случая съгласно указанията, дадени в Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на ВКС по н. д. № 1/2007 г., ОСНК.

В НП, като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 469, ал. 1 от "Закона за ветеринарномедицинската дейност"/ чл. 469. Който не изпълни предписание на ветеринарномедицински контролен орган, издадено в кръга на правомощията му по този закон или наложена мярка по чл. 138 от Регламент (ЕС) 2017/625, се наказва с глоба от 200 до 1000 лв.. Определената глоба е в минимален размер и съда не може да я ревизира.

Така мотивиран съдът приема, че обжалваното НП, като законосъобразно следва да бъде изцяло потвърдено.

С оглед изхода на делото, своевременно направеното искане и на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за

правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответната страна сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № ЗЖ 13/29.07.2022г., издадено от директор на Областна дирекция по безопасност на храните - гр. В. (ОДБХ - гр. В.), с което на основание чл. 469 от ЗВД на В. М. Г. ЕГН ***** е наложено административно наказание „ГЛОБА" в размер на **200.00 (двеста)** лева.

ОСЪЖДА В. М. Г., ЕГН *****, да заплати на ОБДХ-гр.В., сумата от 80.00 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - В. в 14-дневен срок от получаване на съобщенията от страните, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – В.: _____